

16792 *LLEI 13/1987, de 17 de juliol, de derivació de volums d'aigua de la conca alta del Tajo, a través de l'aqüeducte Tajo-Segura, amb caràcter experimental, amb destinació al Parc Nacional de Las Tablas de Daimiel.* («BOE» 171, de 18-7-1987.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

La conservació del Parc Nacional de Las Tablas de Daimiel constitueix un compromís ineludible de l'Estat espanyol derivat tant de la Llei 25/1980, de 3 de maig, que així ho disposa i estableix, com de la seva inclusió en el Conveni sobre zones humides d'importància internacional (RAMSAR), de 18 de març de 1982.

Malgrat els esforços tant del Govern, a través dels departaments interessats, com de la Junta de Comunitats de Castilla-la Manxa, de la constant preocupació del Patronat i de la competència dels tècnics responsables de la seva gestió, el futur del Parc Nacional és molt incert i la seva degradació és creixent, com a conseqüència d'accions humanes que han trencat els equilibris naturals que permetien l'existència d'un ecosistema tan valuós i singular.

Les copioses i creixents extraccions d'aigües subterrànies a l'aqüífer de la plana manxega han determinat un descens generalitzat i progressiu dels nivells freàtics. Això ha donat lloc a la subseqüent interrupció de les aportacions d'aigua al Parc Nacional, tant a través de surgències i fonts existents en aquest, com dels cursos superficials que l'alimentaven i ara perden els seus cabals per infiltració en el subsòl abans d'arribar a Las Tablas.

Les conseqüències d'aquesta situació són extremament greus. Per conservar l'ecosistema en condicions similars a les que hi havia abans de la seva declaració com a Parc Nacional, és necessari restituir, d'alguna manera, les aportacions hídriques necessàries. D'altra banda, la situació de l'aprofitament d'aigua a la conca alta del Guadiana és crítica, ja que els regadius existents s'estan mantenint a costa d'una intensa sobreexplotació de l'aqüífer subterrani de la plana manxega, que constitueix la peça hidràulica clau de la regió.

S'ha fet, doncs, imprescindible actuar en diverses direccions. S'ha procedit a la declaració d'aqüífer sobreexplotat de la plana manxega, s'estan realitzant projectes pilot de recàrrega artificial en l'aqüífer esmentat, per tal de conèixer la viabilitat d'aquestes tècniques, encara poc utilitzades al nostre país, i s'està procedint a la neteja dels cursos que aflueixen al Parc Nacional.

Per a la supervivència del Parc Nacional es fa necessari aportar amb la màxima urgència cabals necessaris que evitin la repetició d'incendis que puguin causar efectes irreversibles en l'ecosistema. Això es pot aconseguir amb caràcter immediat i experimental, mitjançant la derivació de cabals de la conca alta del Tajo, a través de l'aqüeducte Tajo-Segura i la seva conducció pels cursos dels rius de la conca alta del Guadiana fins al Parc Nacional.

Atès el caràcter experimental de l'operació, i el seu objectiu d'interès general, sense beneficiaris concrets, no és procedent l'aplicació del règim de tarifes que estableix la Llei 52/1980, de 16 d'octubre, sense perjudici que els pressupostos de les confederacions hidrogràfiques del Tajo i del Guadiana siguin ampliat en la mesura necessària mitjançant les oportunes transferències de capital.

Article 1

1. Durant els tres pròxims anys, comptats a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i amb caràcter experimental, es pot derivar de la conca alta del riu Tajo un volum d'aigua no superior a 60 milions de metres cúbics, amb destinació a cooperar al manteniment dels equilibris naturals de l'ecosistema del Parc Nacional de Las Tablas de Daimiel, sense que el volum derivat en un any superi els 30 milions de metres cúbics, i sense que aquest cabal es pugui utilitzar per a finalitats diferents de les de tipus mediambiental.

2. La derivació s'ha de fer a través de les instal·lacions de l'aqüeducte Tajo-Segura en el tram comprès entre els embassaments de La Bujeda i Alarcón, i les aigües han de desguassar al riu Riánsares, al riu Cigüela o a tots dos.

3. Correspon al Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme l'aprovació dels projectes d'obres i pressupostos necessaris per assolir l'objectiu que persegueix aquesta Llei, així com l'establiment del programa de derivació dels cabals que, en cap cas, no pot afectar els desembassaments necessaris per atendre les demandes pròpies de la conca del Tajo. Amb caràcter previ a la fixació del programa de derivació, el Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme ha de demanar un informe al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

4. Els volums d'aigua la derivació dels quals autoritza aquesta Llei són independents del còmput de volums transvasats que regula la Llei 52/1980, de 16 d'octubre.

Article 2

Es declaren d'utilitat pública les obres i instal·lacions per a l'execució del que disposa aquesta Llei.

Article 3

1. Per als volums d'aigua a què es refereix aquesta Llei, no és aplicable el règim de tarifes que estableix la Llei 52/1980, de 16 d'octubre.

2. Les despeses d'explotació en les confederacions hidrogràfiques del Tajo i del Guadiana, que siguin imputables a les actuacions previstes en aquesta Llei, s'han de satisfer amb càrrec als seus respectius pressupostos, que s'han d'ampliar en la mesura necessària mitjançant les transferències de capital que autoritzi el Govern.

Article 4

Davant els resultats que s'obtinguin cada any i les condicions hidràuliques a les zones afectades, el Govern, a proposta del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme i del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, pot suspendre la derivació de cabals.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries per al finançament de les obres i instal·lacions que requereixi l'execució d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 17 de juliol de 1987.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ